

بهرامپور، ابوالفضل، ۱۳۲۰ -
نسمیم حیات تفسیر قرآن کریم؛ جزء پانزدهم / ابوالفضل بهرامپور. --
قم: آوای قرآن؛ تهران: سبحان؛ حر، ۱۳۸۴ .
۳۵۱ ص.

ISBN: 964-92068-1-7 (دوره)

ISBN: 964-92068-7 (ج. ۱۵)

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيضا.
كتابنامه به صورت زيرنويس.

۱. تفاسير (جزء ۱۵). ۲. تفاسير شيعه -- قرن ۱۴. الف. عنوان.
عنوان: تفسیر قرآن: جزء پانزدهم.

۲۹۷ / ۱۸ BP ۱۰۲/۴۳ / ۹۵

۱۷۴۸۴-۱۷۴۸۴

كتابخانه ملي ايران

نام کتاب: تفسیر نسب حیات جزء ۱۵

مؤلف: ابوالفضل بهرام پور

ناشر: آواي قرآن

نوبت چاپ: نهم ۱۳۹۷

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

ليتوگرافی و چاپ: اعتماد قم

شابک: ۱-۳ - ۹۶۴ - ۹۲۰۶۸ - ۹۷۸

قيمت: ۱۲۰۰۰ تoman

قم - خیابان شهداء (صفائیه) پاساز المهدی (عج) - پلاک ۱۲۶

قم - خیابان شهداء (صفائیه) روپروی مسجد رفت - کوچه ۳۲ - پلاک ۴۱

تلفن: ۰۹۱۲۵۵۳۰۴۰۱ - ۰۲۵ - ۳۷۷۴۱۰۰۴ همراه: ۰۱

سایت: www.bahrampur.ir

تقة حرم به

علمدار با وقای اربلا حضرت

ابوالفضل العباس

ای اهل حرم میر و علمدار نیامد ، علمدار نیامد
سقای حسین سید و سالار نیامد ، علمدار نیامد

در مهر ماه سال ۸۲، زیارت عتبات عالیات، نصیب اینجانب گردید ر
پیش‌نویس تفسیر جزء ۱۳ و ۱۴ قرآن کریم در آن مشاهد مشرفه انجام
گرفت. بخشی از این نوشته‌هادر حرم شریف امام حسین علیه السلام و قسمتی در
مقابل ضریح مقدس حضرت ابوالفضل سلام الله علیه و قسمتی هم در حرم
مولی امیرالمؤمنین علیه السلام نوشته شد. زیرا می‌دانستم که عنایات این
بزرگواران بر کاری که در راستای اهداف مقدس آنهاست تأثیر بسزایی دارد.

فهرست مطالب مهم

۱۰	مقدمه
۱۵	اسراء / ۳ -
۱۵	مفہر کلی و محتوای سورہ
۱۶	عطف از معراج چہ بوده است؟
۲۳	اسراء / ۸ -
۲۷	دو فساد بزرگ جی اسائیل کدام است؟
۳۱	اسراء / ۹ -
۳۸	لیل و نهار و ارتباں باخ رو شرخواہی انسان چیست؟
۳۹	اسراء / ۱۳ -
۴۶	اسراء / ۱۶ -
۵۱	نظر نهایی و کوتاه در بارہ آمزاں فرقہ
۵۴	اسراء / ۱۸ -
۶۲	تفاوت استعدادها به تقدیر خداوند است
۶۴	اسراء / ۲۲ -
۶۷	شرک، ظلم عظیم است
۷۱	خانہ سالمندان
۷۴	اسراء / ۲۶ -
۷۵	ذی القربی چہ کسانی هستند؟
۷۷	فرق تبذیر و اسراف
۷۹	اسلام و نظریہ حفظ تعادل
۸۶	اسراء / ۳۱ -
۸۹	سقوط جنین
۹۰	آیہ جامع حجاب کدام است؟
۹۱	بعضی از آثار ویران گر زنا در اجتماع
۹۷	کم فروشی، کم کاری

۹۸	اسراء / ۳۶ - ۴۰
۱۰۱	علت اصلی سقوط و زیان انسان‌ها
۱۰۷	اسراء / ۴۱ - ۴۴
۱۱۱	سبیح موجودات به چه معناست؟
۱۱۶	اسراء / ۴۵ - ۴۸
۱۲۳	اسراء / ۴۹ - ۵۲
۱۳۰	اسراء / ۵۱ - ۵۵
۱۳۲	شیوه تبیغی تواناییک را زشت و رشت رانیکوکند
۱۳۳	تعبیر خواب هارون الرشید
۱۳۸	اسراء / ۵۶ - ۵۸
۱۴۴	آیا یک زمانی دنیای مخالف از سکنه خواهد شد؟
۱۴۶	اسراء / ۵۹ - ۶۰
۱۴۹	رؤیای پیامبر و شجره ملعونه
۱۵۳	اسراء / ۶۱ - ۶۵
۱۵۹	اسراء / ۶۶ - ۶۹
۱۶۴	اسراء / ۷۰ - ۷۲
۱۶۶	انسان برتر است یا فرشتگان؟ «علیٰ کَثِيرٌ مِّمَنْ خَلَقَنَا»
۱۷۱	یک خاطره در باره آیه وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَانِ ...
۱۷۳	اسراء / ۷۲ - ۷۴
۱۷۷	اسراء / ۷۸ - ۸۱
۱۷۵	نمای شب‌خوان یک دعای مستجاب دارد شفاعت چگونه مقام محمود است؟
۱۸۷	اسراء / ۸۲ - ۸۵
۱۸۹	یک مثال روشنگر برای «إِلَّا خَسَارًا»
۱۹۶	اسراء / ۸۶ - ۸۹
۱۹۹	اعجاز قرآن چگونه است؟

۱۹۹	قرآن که ابن ابی العوجا آورد
۲۰۰	اعجاز قرآن به چه معنا و برای چه کسانی است؟
۲۰۳	اسراء / ۹۰ - ۹۳
۲۰۸	ام اع / ۹۴ - ۹۷
۲۱۳	اسراء / ۹۸ - ۱۰۰
۲۱۵	ساد - سیم را موارد مورد تردید قرار می دهند
۲۱۶	عینیان یا مثایت «أَنْ يَحْقُقِ مِثْلَهُمْ»
۲۱۹	اسراء / ۱۰۱ - ۱۰۴
۲۲۰	اگر انسان قصد ۱۵ داشته باشد هیچ اتفاقی نمی افتد
۲۲۱	آیات نہ گانه چه بود
۲۲۴	اسراء / ۱۰۵ - ۱۰۹
۲۲۸	آیا دین معلول جهل مردم است یا بی دینی دلای حمود و جهل است؟
۲۳۰	اسراء / ۱۱۰ - ۱۱۱
۲۳۵	سوره کهف
۲۳۶	کهف / ۱ - ۵
۲۴۱	کهف / ۶ - ۸
۲۴۵	کهف / ۹ - ۱۲
۲۴۷	مختصری از ماجرای جوانان کهف
۲۵۲	کهف / ۱۳ - ۱۶
۲۵۳	ماجرای تفصیلی اصحاب کهف
۲۵۸	یک مثال و یک روانشناسی
۲۶۱	کهف / ۱۷ - ۱۸
۲۶۲	موقعیت غار
۲۶۶	کهف / ۱۹ - ۲۰
۲۷۱	کهف / ۲۱
۲۷۶	کهف / ۲۲ - ۲۴

۲۸۱	فراموشی پیامبر!
۲۸۲	کهف / ۲۵ - ۲۶
۲۸۶	کهف در کجا قرار دارد؟
۲۸۶	زمهای اجرای اصحاب کهف
۲۸۸	کهف / ۲۷ - ۲۸
۲۹۳	حتللاف طبقاتی
۲۹۵	کهف / ۳۰ - ۳۱
۲۹۸	کهف / ۳۲ - ۳۳
۳۰۳	کهف / ۳۴ - ۳۵
۳۰۸	کهف / ۴۲ - ۴۳
۳۱۳	کهف / ۴۴ - ۴۵
۳۱۷	کهف / ۴۷ - ۴۸
۳۲۱	نامه اعمال
۳۲۱	نقش ایمان در وضع روحی انسان
۳۲۳	کهف / ۵۰ - ۵۳
۳۲۵	رأی دادن به ناصالحان
۳۳۰	کهف / ۵۴ - ۵۶
۳۳۵	کهف / ۵۷ - ۵۹
۳۴۱	کهف / ۶۰ - ۶۴
۳۴۳	چرا موسی دستور می‌یابد که با خضر ملاقات کند؟
۳۴۷	کهف / ۶۵ - ۷۰

مقدمه

چگونه اظهار نظر کنیم؟

قرآن سفارش اکید کرده است که هرگز بر اساس ظن و حدس به کاری اقدام نکنید و در هر داره و رهای خود بر علم و برهان متکی باشید. آنجاکه فرمود، از آنچه به آن آدای داری پیروی مکن (**وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ**)؛ چراکه در باره گوش و چشم و دل رهمنی انهای ایال خواهد شد (**إِنَّ الْسَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا**). یعنی رآن به آن علم نداری پیروی مکن؛ حال فرقی نمی‌کند این پیروی اعتقادی باشد یا عما. معنای آیه چنین است: به آن چیزی که برایت یقین نشده معتقد مشو، چیزی راکه به صفت علم نداری بازگو مکن، کاری راکه به درست بودن آن مطمئن نیستی اند مده.^(۱) عمل کردن به این دستور گران‌سنگ قرآن، ریشه بسیاری از نابسامانی‌های ابردی و اجتماعی را برطرف می‌سازد، چراکه پیروی از حدس و گمان، روحیه سختی و کنجکاوی را گرفته و انحرافات فکری را به سرعت در اجتماع منتشر می‌سازد. درم راسطحی و زودباور بار می‌آورد. آبروی افراد راکه هم‌سنگ جانشان است به راحتی از بندی برد و بازار شایعات پررونق می‌گردد. هر کس در باره هر چیزی بی‌مهابا قضاوت می‌کند و نهایتاً اعتماد عمومی از بین رفته روحیه محبت و تعادل به تنفس و سردی می‌گراید. نتیجه جامعه به ویرانهای تبدیل می‌شود که هر گونه رشد و تعالی در آن متوف نمی‌گردد. اما با عمل به این دستور همه این نابسامانی‌ها بر طرف می‌گردد. به عنوان مثال اگر به این آیه عمل شود، شباهات اعتقادی به این سادگی موجب تزلزل

دینی در افراد نمی‌شود؛ زیرا انسان عاقل و دیندار واقعی اعتقادات خود را برهانی و علمی فراگرفته و پیرو علم است. شباهه را به محض ورود نمی‌پذیرد بلکه آن را تحقیق می‌کند اگر به مرحله علم رسید به آن معتقد می‌شود والا ترتیب اثر نمی‌دهد و علم تبیخ را فدای یک حدس و گمان بی‌اساس نمی‌کند. اگر مؤمنان همه به این نظر قرآنی عمل کنند، دین و فرهنگ به سادگی پذمرده نمی‌شود؛ بلکه رشد پیدا کرده بدنده ای سواد اعادات و افکاری که از اتقان واستحکام کافی برخوردار نبوده جای خود را به علم و دانش متقن و مستحکم می‌دهند. متأسفانه در جامعه ما و بسیاری از جوامع اسلامی پروری از ظل، گمان، شعر، مدح، حدسیات و مبالغه در مدح و ذم رواج دارد. با ساده‌ترین شبهه‌ها، دم تسلیم شده دچار شک و انحراف می‌شوند. در امور سیاسی و اجتماعی نیز این روح موجب خسارت‌های جبران‌ناپذیری شده و افراد دلسوزی را خانه‌نشینی و انسان‌های بی‌ارزش و نادان را صدرنشین نموده و جامعه را از حیات علمی و معنوی دور نموده است.

حدیث: ابوحمزه ثمالی از امام باقر علیه السلام نقل برده که رسول خدا فرمود: روز قیامت نمی‌گذراند انسان قدم بردارد جز اینکه از او چهار پرسش ممکنند: عمرت را کجا سپری کردی؟ جسدت را به چه کاری گرفتی؟ مالت را از چه کجا داشت آورده و کجا خرج کردی؟ و نسبت به محبت و پیروی از ما اهل بیت سوال خواهد شد^(۱) و همه‌این امور از راه علم به دست می‌آید.

تمامی کسانی که در دنیا گرفتار مصیبت‌ها می‌شوند حاصل این است که آنها به ظلم و حدس عمل کرده‌اند. در جستجوی این نبودند تا در باره‌کاری که از آن می‌دهند یا عقیده‌ای که به آن ایمان می‌آورند و چیزی را که انکار می‌کنند، بر دلیل علمی و یقین استوار باشد. حتی اکثر آنها بی که جهنم می‌روند به این خاطر است که

به ظن و گمان عمل کرده‌اند و بدون کسب یقین گفته‌اند معادی در کار نیست. این دستور قرآنی، یک امر فطری و مقبول طبع هر انسانی است که می‌خواهد به واقع و حقیقت دست یابد. می‌بینید دانشمندان در مورد دارویی، ماهها روی حیوانات و بی‌پس در مورد انسان آزمایش می‌کنند و وقتی به قطع و یقین رسیدند آن را به عنوان دارویی مطمئن معرفی می‌کنند؛ پس آنها به این آیه «وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ» عمل نرده‌اند. در صنایع نیز همین قانون رعایت می‌شود که اگر کمی مسامحه شود خسارت ببران پذیری پیش می‌آید. بنابراین انسان وظیفه دارد در مورد موضوعی که می‌تواند به علم و یقین دست یابد، همین کار را انجام دهد و اگر در موردی قادر نیست نسبت به آن کسب علم سد باید به کسی مراجعه کند که او شخصاً به علم مورد نظر نایل شده است. مثل ماده ورد معالج، و جراحی بیماری خود نمی‌توانیم کسب علم کنیم؛ از این رو به کسانی مراجعه می‌کنیم. آنها کسب علم و تخصص کرده‌اند. چون به علم آنها یقین داریم از آنها تبع می‌کنیم و از این راه با علم واسطه‌ای، به مورد نظر خود به یقین نایل می‌شویم. از این رو تقدیر از متخصص یک امر معقول و علمی است و عمل به ظن و گمان تلقی نمی‌شود. از این بهدر اینجا مایه تأسف است این است که غالب مسلمانان در مورد اعتقادات دینی مباحام شیعیت به ظن و گمان عمل می‌کنند و باورهای خود را با سند علم و برهان به مردم اورهای یقینی نمی‌رسانند. آنها با مدح یا ذم شاعری می‌خواهند کسی را به کمال و دیگری را به رذیله بشناسند، عده‌ای می‌خواهند دین، ثواب، گناه، ترک و فعل خود را از شاره مداعح که غالباً آنها از معارف و اسرار قرآن و سنت و شریعت آگاهی علمی ندارند بگیرند. در صورتی که قرآن از ما خواسته است که عقاید دینی خود را با علم یقینی نه با علم تنها، فraigیریم. امتیاز علم یقین آن است که انسان حقانیت نبوت، معاد، جزای اعمال و غیره را با دلیل و برهان یاد بگیرد و در ضمن پاسخ ایرادها و اشکالات فرضی بر علیه آن عقاید را نیز فraigیرد از این رو هر کسی با هر نوع شباهای به جنگ عقاید

شما بباید روی پیروزی نخواهد دید و لذا فرمود: **كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ - لَتَرَوْنَ الْجَحِيمَ** (تکاثر / ۵-۶). یعنی اینکه شما دنبال سرگرمی‌های بی‌فایده و یا تناحر دنیوی نسبت به یکدیگر می‌روید، به خاطر این است که به معاد باور ظنی نمایید. اگر شما به آخرت علم قطعی پیدا می‌کردید، سراغ این سرگرمی‌های موهوم نمایید، بلکه دنبال کسب فضایل و رفع رذایل بودید و به آخرت می‌اندیشیدید و با مشاهده قلب خودنم را بپردازید.

ابوالفضل بهرام‌پور
تهران / شهریور ۱۳۸۳